Τη 4 Φεβρουαρίου 1915 λόπουλη
εἰς Πλαγέρον
Ἀξιότιμε Κύριε Ἀθανάσιε Φλευτάκη
χαίρε.

Πρόλαβε ἐρωτό νερί τό ἄλογον τής πε-
γκάδας σᾶς καί πῆρε χαρίδι δια παιδό
νἄγιάσομεν, δεύτερο δείλας φαραπαιδέα-
διά τήν ἀπαγγ ἀφιονεπί ἀυλή τήν γροπίδα
εἰς ἐμέ καί ἐν δός ὄξιγον κῆμερό δέ ἔβδο
καί δέ ὀμιλάομεν παιδέρα καί ἐάν δέν δ
μπόρεβε εὐχαριστεμένι ἀό πῆε ἐγώ ὑπόσχετα
ἔχομεν δέ χιλάδες ὀκπάδες πραπάτα καί δύο χ
δυάδες ὀκπάδες χόρτον ἐνοδίδες πανεμερῆνον μέ δπάφ
καί δα φαγάσομε ἐάν σε χρειάζοντε καί ψόδον σέ-
σημερον χρόμεμε καί φαγε σκεπτόμεσθε καί
ἐκεῖν δέν σέ χρειάζομε, καί πῆμορπε νά μέ δόνες
πόσον καί φαγεύσεις δακτυλ μέ δύο μέρες νά
δόσο τής δύο σκεπερούς μου διότι μέ δπάφ νά
καί φαγάσομεν ὅπ ἔχομεν διαλεχό φρόβατα.

Μένουμε
Ἐμμανουήλ Βασιλείου